

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătrar de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de primumarajune și inserțiuni: administrației „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei.

Sfaturi pentru tineret.

(Continuare)

Sfaturi îndeobște pentru tineri

6. Nu vă însoțiți cu nici un om care nu e prietenul lui Dumnezeu.

Cu vorba asta eu înu vreau să zic vă voi, tinerilor, să vă însoțiți numai cu adevărați creștini, și să vă feriți de ceilalți oameni. A ne feri cu totul de necredincioși nu e cu putință și nu e nici de dorit în lumea aceasta, unde fiecare avem chiar datoria de a-i aduce pe necredincioși la dreapta credință. Creștinătatea nu cere dela nimeni să se poarte necuviincios ori chiar dușmănos cu alți oameni, fie ei ori și cine ar fi, de oarece știm prea bine că porunca cea mai mare a creștinătății este să iubim mai întâiu pe Dumnezeu mai mult decât oricare alta faptură, și apoi pe fiecare om fără nici o deosebire. Eu vreau numai să vă spun că voi să fiți cu mare grijă în alegerea prietenilor voștri. Nu vă deschideți toată inima înaintea unui om numai pentrucă el este înțelept, plăcut, prietenos și darnic. Însușirile acestea sunt bune în felul lor, dar, pe lângă ele, mai trebuie ceva, anume ca prietenii voștri să aducă folos sufletului vostru.

Credeți-mă că vorba asta a mea e de foarte mare preț. Credeți-mă că sunt nespuse de mari nenorocirile pricinuite de împrietenirea tinerilor cu oameni ce nu cred în Dumnezeu. Împrieteniri de acestea ajută diavolului cum nu se poate mai bine de a pierde sufletele tinerilor. Tu, tânărule, poți să ai creștere îngrijită de acasă, poți să ascuți predici bune, să citești cărți sfinte, să capeți defa părinții tăi scrisori cari să te îndemne a trăi în frica Domnului, și totuși diavolul știe hotărât că toate acestea puțin îți vor folosi, dacă ești împrietenit cu cineva care nu crede în Dumnezeu! Tu poți să ieși învingător din oarecari ispite ale Satanei,

poți să scapi teafăr din oarecari rețele ale lui, dar el este prea multămit, dacă te vede legat numai de un singur soț de sama lui. Trista istorie a lui Amnon și a Tamarei se începe cu cuvintele: „Amnon avea un prieten care era foarte iscusit”, adevă fără frică de Dumnezeu (2 Sam. 13, 3).

Voi tinerilor trebuie să știți că firea noastră a tuturor ne îndeamnă să făptuim după pildele altora. Vorbele oamenilor, pot numai să ni miște simțirile, dar pildele faptelor lor ne trag numai decât să făptuim și noi ca dâșii. Noi luăm sama la purtarea aceloră cu cari trăim împreună, și, cu cât mai mult ni plac faptele lor, cu atât mai mult năzuim să facem și noi ca ei. Simțirile și părerile lor se oltiesc în sufletul nostru, și noi părăsim pe încetul ceea ce lor nu li place și primim ceea ce li place, ca să fim cu atât mai strâns legați de prietenia lor. Și se știe că cele rele se lipsesc de om cu mult mai ușor decât cele bune.

Iubiților tineri, eu vă rog să cugetați mult și bine la vorbele acestea. Înainte de ce legați prietenie cu cineva, înainte de ce alergați la el cu toate nevoile și bucuriile voastre, întrebați-vă totdeauna: oare mi-a folosi prietenia aceasta ori ba?

Însoțirile și „vorbele cele rele strică obiceiurile cele bune” (1Cor. 13, 33). Eu ași dori ca voi să scrieți acestea cuvinte ale Sfintei Scripturi în inimile voastre. „Prietenul credincios e acoperământ tare, și cel ce l-a aflat pre el a aflat comoară” (Is. Sir. 6.25). Un prieten cu fida lui Dumnezeu ne poate abate dela multe rele, ne poate întări în cele bune, și ne poate trage în sus cătră cer; iar un prieten necredincios este pentru noi o adevărată nenorocire, o greutate de plumb care mereu ne trage în jos și ne ține legați de deșertăciunile lumesti. Împrieteneste-te cu un necredincios și, la urmă, cu bună samă vei fi și tu ca și dâșul. Curat după vorba: spune-mi cu cine te însoțești, și îți voi spune cine ești!

Iubiților tineri, eu vă dau sfatul să vă alegeți prieteni cari să fie totdeauna binecuvântare pentru sufletele voastre, prieteni, pe cari să doriți a-i avea, aproape de patul morții voastre, prieteni, cărora să li fie dragă Sfânta Scriptură și cari să nu se sfiască de loc a vorbi cu voi despre înțelepciunea dumnezeiască, prieteni, de cari să nu vă rușinați în clipa judecării celei întricoșate de apoi. Urmați proorocului David care zice: „*Sof sunt eu tuturor celor ce se tem de Fine (Doamne) și celor ce păzesc poruncile Tale*” (Psalm 119, 63). Gândiți la cuvintele lui Solomon: *cel ce umblă cu înțelepții înțelept va fi, iar cel ce are plăcere de proști rău va fi*” (Pild. 13, 20). Însemnați-vă bine că prietenii rele din viața aceasta duc la prietenia cea rea din viața de veci.

Sfaturi deosebite pentru tineri

1. *Hotărâți-vă a începe repede lupta împotriva oricărui păcat, fie el cât de mic.*

Iubiților tineri, priviți fiecare din voi în inima voastră, căutați-o cu de-amăruntul și, dacă aflați în ea vre-o sminteală nesuferită de ochii lui Dumnezeu, nu trăgănați nici o clipă de a începe lupta împotriva ei. Hotărâți-vă să zdrobiți repede capul șerpelui!

Nimic nu întunecă mai mult ochii sufletului și nu amuțește mai sigur glasul cugetului decât un păcat, pe care îl faci cu voia și cu știrea ta. Fie păcatul acela cât de mic, el este foarte primejdios. O mică gaură poate îneca întreaga cobrăie, și o mică scânteie poate nimici și casa cea mai mare. Tot așa și un mic păcat, aseuns cu știință în inima noastră, poate să ni piardă sufletul pe vecie. Ascultați, tinerilor, de vorba asta a mea și nu cruțați nici cel mai mic păcat ce știți că e aseuns în voi! Israiltenilor li s'a poruncit să-i piardă pe toți Cananeii, fără să aibă milă de mari ori de mici (5 Moisi 7, 2). Așa să faceți și voi, să n'aveți milă de nici un păcat al vostru, fie el cât de mic. Ce minunat de frumoase sunt cuvintele Sfintei Scripturi: „*prindeți-ni vulpile cele mici cari strică viile*” (Cânt. cânt. 2, 15), adică prindeți și ucideți păcatele cele mici cari strică sufletele voastre!

Fiți încredințați că nici un păcătos n'a gândit din început că se va cufunda așa de adânc în noroiul păcatelor. Fiecare a făcut întâi un păcat mic, apoi nu păcat mai mare, apoi altele și mai grele, până ce în sfârșit s'a înecat cu totul în mocirla fărădelegilor. Spunând proorocul Elisei lui Hazael că va face multe rele fiilor lui Israil, Hazael așa a fost de pătruns de proorocia relilor acelora, încât a

răspuns: „*ce? sunt eu căne să fac acest lucru cumplit?*” (2 Regii 8, 13). Și totuși același Hazael, după ce a lăsat păcatele să se încuibe ce înimă sa, a împlinit cu vârf toate răutățile în i le proorocise Elisei.

Iubiților tineri, luptați-vă vitejește împotriva fiecărui păcat chiar din clipa, în care el vă ispitește. Nu vă împăcați cu el în nici un chip, nu-l lăsați să se furișeze în inimile voastre, fie el și cel mai neînsemnat. Cât de mic e vârful unui ac; și totuși, dacă face el numai o găurică, trage după sine și așa cea mai lungă. Gândiți la cuvintele apostolului: „*puțin aluat dospește toată frământătura*” (1 Cor. 5, 6).

Nu unul din cei pățiți v'ar putea istorisi că nenorocirea întregii vieți-i-a pricinuit-o numai împăcarea cu cel dintăiu păcat. El v'ar putea spune că întâi a început a minti și a înșela în lucruri mici, apoi, paș de paș, s'a tot înrăutățit așa, încât a ajuns să facă fărădelegi de cari mai înainte nici nu visa, până ce în sfârșit și-a pierdut și slujba și averea și sănătatea și toată liniștea și, înainte de iadul de veci, își are iadul aici pe pământ.

Astfel de pilde îngrozitoare să vă fie totdeauna înaintea ochilor mai ales când e vorba de adevăr, dreptate, cinste și omenie. Grijiti să vă fie cugetul cu totul curat. Gândiți la cuvintele Mântuitorului: „*cel ce este credincios în puțin este credincios și în mult, și cel ce este nedrept în puțin este nedrept și în mult*” (Luca 16, 10). Zică lumea ce vrea, păcatele răutății rămân, fie ele mici ori mari. Toate deprinderile cele rele izvoresc din fapte rele mici, și cea mai mică faptă rea pricinulește adese cea mai mare nenorocire. Toporul a cerut pădurii nu mai o mică bucațică de lemn, padurea s'a învoit, toporul și-a făcut coada și a tăiat toți copacii. Așa cere diavolul să bage numai o mică așchie în inima ta, și, dacă tu te învoiești, încurând ești al lui cu totul. William Bridge zice foarte înțelepțește: *nici un lucru nu e mic între noi și Dumnezeu, deoarece Dumnezeu e nemărginit de mare.*

Sunt două căi pe cari ajungi într-o prăpastie: una este să te arunci în ea, alta este să mergi încet pe trepte în jos. Și sunt două căi de mers la iad. Puțini descreierați ori desnădăjduiți se aruncă în el cu ochii deschiși, iar cei mai mulți încep a se coborî în fundurile lui pe treptele micilor păcate. Fă începutul numai cu un mic păcat, și încurând păcatele cele grele te vor trage tot mai în jos. Chiar păgânul Iuvenal zice: cine s'a mulțănit numai cu un singur păcat? Minunat ni arată Ieremie Taylor, cum omul înaintează pe calea păcatelor. El zice: „păcatul îl înspăimântă mai întâi pe om, apoi i-se face plăcut, ușor și

inveselitor; mai departe i-se tot îndeasă și i-se prefăce în datină ce nu se mai poate stărpi. Apoi omul nu mai vedește dorința de a se pocăi, ci se împietrește, hotărînd să nu se pocăiască nici odată, și, la urma urmelor, numai osînda îl așteaptă.

Iubiților tineri, ca să nu pățiți și voi așa, ascultați, rogu-vă, de vorba mea: hotărîți-vă a începe repede lupta împotriva oricărui păcat, fie el cât de mic!

2. Hotărîți-vă să vă feriți, cu ajutorul Domnului, de tot prilejul păcatelor

Cine vrea să fie scutit de relé, acela trebuie să se ferească de tot prilejul care pricinuieste răutăți. O vorbă vechiă spune că fluturul ar fi întrebât-o odată pe bufnița, ce să facă el ca să fie scutit de focul ce-i arsesse aripile? Și bufnița să-i fi răspuns: ține-te așa de departe de foc, încât să nu vezi nici măcar fumul ce iese din el!

Nu e destul să ne hotărîm a nu păcătui de fel, ci trebuie să ne și ținem departe de toate cuiburile în cari se clocesc păcatele. Lucrul acesta de căpîtenie să nu-l uităm nici atunci când sfătuim cu alții, nici la cetitul cărților, nici când ne ducem să vizităm pe cineva, nici la orice zăbavă sau petrecere, și mai pe scurt nici odată și nicăiri. La orice prilej să nu ne mulțămim a zice numai: „aici nu e nimic rău“, ci să ne și întrebăm: „este aici ceva ce n'ar ademeni la păcate?“ Asta e mai ales pricina, de ce trebuie să ne ferim cu toată grija de trîndăvie care clocește fel de fel de gânduri rele, și așa îi deschide diavolului ușa largă să poată sămăna în sufletul nostru otrăva morții. Dacă regele David nu s'ar fi sculat de cătră seară din somn și nu s'ar fi primblat pe acoperământul casei sale, el n'ar fi dat diavolului prilej să-l ducă în ispita păcatului preacurviei și să facă și moarte de om.

Cuiburi primejdioase de clocire ale șerpilor păcatului sunt și toate desfătările lumești. Poate ar fi greu de dovedit că unele din acestea plăceri sunt nepotrivite cu învățătura Sfintei Scripturi, dar îndeobște nu e greu de arătat că cele mai multe din ele sunt foarte primejdioase pentru suflet. Da, ele sunt de tot primejdioase, pentru că uneltesc împotriva credinței, ațîță simțurile să slujească numai plăcerilor trupesti, abat privirea omului dela bunătățile cele vecinice, îl desgustă de a ceti Sfînta Scriptură, a se ruga lui Dumnezeu și a rămănea în legătură strînsă cu El. Cine se lasă prins în vârtejul desfătărilor lumești, acela îi lasă diavolului locul cel mai prielnic de luptă, și vicleanul cu bună samă îl va birui.

Iubiților tineri, ocôliți pe departe toate desfătările păgubitoare sufletului vostru. Unii pot să vă zică că sunteți prea sfioși, prea fricoși, prea cumpătați în traiul vostru, dar voi să nu-i ascultați. E primejdios lucru să te joci cu unelte vătămătoare, și e cu mult mai primejdios să-ți îngădui vre un joc nesocotit cu nemuritorul tău suflet. Nimeni să nu se apropie de marginea prăpastiei, dacă vrea să nu cadă în fundul ei și să nu fie zdrobit. Fiecare să-și socotească inima sa ca un magazin de praf de pușcă, și bine să ieie sama ca să nu fie atinsă de nici o scînteie de ispită a păcatului.

Ce-ți ajută ție că te rogi „și nu ne duce în ispită“, dacă tu singur nu te păzești de ispite? Ce-ți ajută că te rogi: „măntuiește-ne (Doamne) de cel rău“, dacă tu singur nu te silești a te abate din calea Satanei? Urmează pilda lui Iosif care nu numai a respins ispita stăpânei sale, ci s'a și păzit „nici să nu fie cu ea“ (1 Moisi 39, 10). Urmează îndemnul lui Solomon: „în cărarea celor fărădelege să nu vii, și să nu pășești înainte în calea celor răi. Părăsește-o, nu trece pe ea, abate-te dela dînsa și te depărtează“ (Pild. 4, 14, 15). Beția să nu-ți fie numai urată, ci nici „nu te uita la vin că este roșu“ (Pild. Sol. 23, 31). Apostolul Pavel zice: „urși răul!“ (Rom. 12, 9). Asta înseamnă mai mult decât dacă ar fi zis: feriți-vă de rău! Tot el scrie cătră Timotei: „fugi de poștele tinerețelor!“ (2 ep. 2, 22), adică ține-te cât poți de departe de ele. A, cât de folositoare sunt astfel de îndemnuri! Dina s'a dus la păgânii Sihemiți și și-a pierdut cinstea (1 Moisi 33, 2). Lot și-a clădit cortul aproape de păcătoasa Sodomă, și a trebuit să piardă toată avuția sa.

Iubiților tineri, înțelepțiți-vă de ou bună vreme. Țineți-vă departe de toate ispitele cele rele, că numai așa vă veți putea ține departe și de păcate.

3. Nu uitați nici odată ochii lui Dumnezeu

Gândiți că în tot locul, în casă, în câmp, între mai mulți oameni sau când ești numai singur, ori și unde te-ai afla, ochii lui Dumnezeu te văd totdeauna. „În tot locul sunt ochii lui Dumnezeu, luînd sama la cei răi și la cei buni“ (Pild. Sol. 15, 3), și „toate inimile le cercă Domnul și știe tot gândul“ (1 Paralip. 28, 9). Eu vă rog, tinerilor, fie-vă foarte aminte de acești ochi în toate clipele vieții voastre. Gândiți că aveți de lucru cu Dumnezeu care nici odată nu doarme, și toate le vede, toate le știe. Tu poți să părăsești casa părintească ca fiul cel pierdut și să te duci în străinătate cu gândul că acolo nimeni nu te vede ee faci, și totuși de ochii lui Dumnezeu nu te poți ascunde

nicăiri. Tu poți să-i înșeli pe părinții tăi ori pe alți oameni, poți să li spui minciuni și să te faci în fața lor mai frumos decât cum te simțezi în inima ta, dar pe Dumnezeu nu-l poți înșela, căci El îți cunoaște toate tainele. El știe ce gândești tu chiar și acum. El îți ține în lumină cele mai ascunse păcate ale tale, și, spre marea ta rușine, ele îți vor fi arătate într-o zi înaintea întregii lumi.

Cât de puțin cugetă oamenii la acest lucru așa de mare! Câte răutăți nu fac ei, pe cari cu bună samă nu le-ar face, dacă ar gândi că ele vor fi odată vădite. Da, mulțime de bieți nenorociți au gânduri ce nu se pot arăta nici în lumina dreptății dumnezeiești nici în a celei omenești. Mulțime de astfel de oameni gândesc, grăiesc pe furiș vorbe și fac în întunecate fapte, de cari sângele li s'ar urca în față de rușine, dacă ei ar ști că gândurile, vorbele și faptele acelea vor fi odată descoperite și judecate nu de Dumnezeu, care cu bună samă le va judeca, ci de semenii lor. Un sunet de pași apropiati a împiedecat de multe ori planul unei fapte rele. O batere la ușă a fost adese de ajuns ca să zădărnicească împlinirea unei făradelegi. Și ce ticăloșie cumplită e să-i vezi pe oameni temându-se numai de ochii omenești și nestiindu-se de Acela, „înaintea ochilor Căruia toate sunt goale și descoperite“ (Evrei 4, 13). O, de ar urma toți tânărului Iosif, care cu deosebire de ochii lui Dumnezeu s'a sfiit, când stăpâna sa a voit să-l ducă în ispita păcatului. Nimeni nu era în casă să-l poată vedea, nici un ochi omeneșc n'ar fi putut mărturisii împotriva lui, și totuș evlaviosul tânăr zise: „cum să fac eu atest rău alăt de mare și să păcătuesc împotriva lui Dumnezeu!“ (1 Moisi 39, 9).

Iubiților tineri, eu din inimă vă rog, cetiți psalmul 139, învățați-l numai decât pe de rost și țineți-vă de el ca de toate cele ce țin viața voastră. Întrebați-vă cât de adese ori: „gândesc eu că Dumnezeu mă vede?“ Trăiți numai ca înaintea ochilor Stăpânului lumii! „Avraam umbla înaintea (ochilor) lui Dumnezeu.“ (1 Moisi 17, 1). „Enoh umbla cu Dumnezeu“ (1 Moisi 5, 22). Umblarea sau traiul de felul acesta va fi odată pentru voi ceriul, va fi vederea lui Dumnezeu pe vecie. Nu graiți nici o vorbă pe care să n'o poată suferi și Dumnezeu. Nu scrieți nici un cuvânt care să nu fie plăcut și lui Dumnezeu. Nu mergeți în nici un loc, unde ingerul păzitor al vieții voastre ar fi silit să se depărteze de voi. Nu cetiți nimic, fără să fiți totdeauna gata a zice: „iată, Doamne, eu cele bune și de folos mă silesc a le ști și a le urma!“ Nu petreceți timpul nici odată în trândăvie, ci folosiți-l așa, încât, dacă în toată clipa Domnul

v'ar întreba: „ce faci tu?“, fiecare din voi să fie gata a răspunde: „muncesc, Doamne, și mă silesc din toate puterile mele să împlinesc numai sfânta Ta voie!“ (Umcează)

Creștinismul este marea păreche de aripi, ce ne înalță deasupra pământului, și forța, care singură poate să ne oprească de pe povârnișul nenorocit. (H. Taine).

24 Ianuarie 1921.

Ziua memorabilă de 24 Ianuarie în care la 1859 prin unirea principatelor Moldova și Muntenia s'a făcut începutul României-mari și întregite de azi, a fost sărbătorită și la noi în Caransebeș, într'un mod înălțător de inimi.

Des de dimineață fanfara regimentului 96 a cucerit străzile orașului nostru infrumșețat cu mândrul nostru tricolor și prin cântece vitejești a produs entuziasm în inimile noastre.

În curtea casarmei, comandantul regimentului, înimosul colonel Domnul Petre Dobriceanu, printr'un înălțător cuvânt ocazional adresat soldaților, le-a talmăcit însemnătatea acestei zile-mărețe, în care bărbații providențiali de pe vremuri ai națiunii române au inițiat întregirea neamului și au pus temelii statului român și a României-mari de azi întregite cu aproape toți Români. Din casarmă în acordurile muzicii regimentului întreaga trupă și lumina întreagă au mers la catedrală, unde la sfârșitul s. liturgiei s'a slujit un Tedeum prin însuși Prea Sfințitul nostru Domn episcop Iosif.

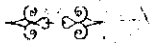
Întreaga sfântă slujbă dumnezeiască, ecteniile mult graitoare în forma și în tonul în care se rostesc azi, admirabilul cor al reuniunii de cântări condus de maestrul P. Bancea, apoi cuvântarea ocazională rostită cu însuflețirea momentului măreț de Prea Sfințitul Domn episcop, toate acestea au ridicat solemnitatea zilei. Îngrijoratul păstor sufleteșc nădăjduiește tare în înțelepciunea bărbaților mari ai națiunii, că ei nu prin vărsări de sânge, ci prin dibăcia celor de acum 60 de ani, se vor nizu din toate puterile, ca să vindece în fine și rana Banatului nostru, căci până nu-și va ști alipiți pe toți eparhiotii la sânul diecezei sale, până atunci un moment de liniște nu va avea, așa a declarat capul diecezei și cu această ocaziune.

După sfânta slujbă și după deșlărea trupei regimentului și a coortei „Estimie Murgu“ a cercetașilor dela liceul „Traian Doda“, Prea Sfințitul Domn episcop a intrunit la prânz în reședință pe toți Dnii ofițeri ai regimentului 96. Când s'a rostit toastul pentru M. Sa Regele tuturor Românilor și când corul celor 40 de ofițeri români au intonat imnul regal, mărețele figuri ale celor dintâi episcopi ai diecezei Ioan Popasu și Nicolae Popea, pare-că încă saltau de bucurie.

După amezii la ora 5. în sala de gimnastica a școlii normale s'a ținut un mare și strălucit festival al tuturor școlilor din localitate. Sala spațioasă, prin hărnicia directorului Ilie Orzescu și a corpurilor didactice ale tuturor școlilor așezate în acest mândru edificiu, înzestrată și cu o nouă foarte frumoasă scenă, — era arhiplină. Conferința profesorului S. Boșcai, prin forma meditativă, căldura și vâul poetic în care ne-a înfățișat

luminatele idei cari au zămislit unirea dela 59, a stărnit sincere și îndelungate aplauze și ne-a arătat încă odată prin glasul de patriotică dojană și chemare dela sfârșitul conferinței sale, că intelectualii de toate categoriile, dar mai ales dascălii de azi și dascălii de mâine ai neamului au suprema și nobila chemare și datorie de a întări și desăvârși unirea dela 1859 și întregirea dela 1918. Recitările (I. Blaj, Remus Radoi, Viorica Băeila, Aur. Iacob, Maria Tismonariu), corurile școlii normare și liceului „Traian Dodă” de sub conducerea distinșilor maiestrii A. Sequens și P. Bancea, ne-au convins deplin că munca și zelul profesorilor și elevilor ce au depus pentru reușita festivalului, n'a fost zadarnică. Bisarea pieselor „Păcararul” și „Pui de lei”, executate de numărulosul și disciplinatul cor al liceului „Traian Dodă” s'a cerut de către public cu tumultuoase aplauze la adresa profesorului P. Bancea. Originală a fost ideea pentru drăgălașa reprezentare a „Unirii” dela sfârșitul festivalului (elevule Labonțiu, Săvescu și școlarul Popa-Curescu), foarte potrivită pentru dezvoltarea simțului patriotic în inimile tineretului. Deie Domnul ca serbarea aceasta a sfintei și măreței zile de 24 Ianuarie, să ne facă să mai uităm de multele patimi și dușmăni ce ne stăpănesc și luată de avântul aceleiași însuflețiri de demult, să muncim cu toții pentru consolidarea definitivă și fericirea scumpei noastre țări românești.

D. S.

Cu ce vor trăi urmașii noștri, dacă nu mai cred în nimic, nu mai speră nimic, nu mai respectă nimic? Ce-i va menține și mângăia, ce le va da putere să trăiască și să moară în pace?

(L. Bourgeois.)

Oaspeți distinși în Caransebeș.

În zilele de Miercuri și Joi am avut fericirea să avem de oaspeți în orașul nostru pe Dl general Bădescu din Timișoara și pe Dl brigadier Iustinian din Logoj, cari au venit pentru inspecția regimentului nostru de casă, al cărui comandant este Dl colonel Petre Dobriceanu. Aceste 2 zile au fost adevărate zile de sărbătoare pentru orașul nostru cu atât mai vârtos, că Dl general Bădescu a fost acela, care a condus trupele române, care au intrat pentru prima dată în Banatul nostru și astfel și în orașul Caransebeș, la 22/VIII 1919. Zilele de atunci și zilele de acum au fost adevărate zile de elevare sufletească națională pentru noi.

Distinșii comandanți au fost sărbătoriți așa după cum sufletul nostru românesc este în stare să sărbătorească pe eroii vitezei și glorioasei noastre armate, care ne-a făcut binele cel mai mare de pe lume.

După sărbătorirea dansilor la reședința Prea Sfințitului Domn episcop Dr. Iosif Traian Bădescu, la prânzul dat în onoarea oaspeților, seara li s'a făcut o serenadă la pavilionul militar, unde s'a

prezentat întreaga populațiune cu seminarul, școala normală, liceul și cercetașii cohorței Eftimie Murgu, în frunte cu muzica regimentului. Aci s'au ținut vorbiri înălțătoare de inimi din partea Dlui Dr. C. Cornean, secretar consistorial și a Dlui C. Danciu, profesor la liceul Traian Dodă, cărora le-a răspuns în mod de tot însuflețitor Dl general Bădescu care a umplut inimile noastre de cea mai mare bucurie, când a declarat, că neamul românesc în ciuda tuturor piedicelor va fi totuși întregit, și astfel și Banatul nostru. Corul admirabil al Dlui dirigențe P. Bancea a încheiat serbarea într'un mod de tot demn și potrivit astorfel de manifestațiuni.

Dr. D. S.

Șazători poporale.

Dei revoluție încoaci multe au mai avut să îndure atât cei rămași acasă, cât și cei veniți din războiu. Înstrăinarea lungă nu pentru toți a fost școală. Unii din aceștia în elanul însuflețirii că e libertate în lume și văzându-se acasă, și-au pierdut zilele în urma prostiei lor. Ahea dela intrarea trupelor române pe aici putem zice că ne apropiem de sfârșitul haosului produs de incendiul grozav al războiului. Capetele întierbântate, spiritele agitate trebuie aduse la liniște, trebuie apropiate de lumina ca să piară întunerecul fărădelegilor și a abisului pe marginea caruia ajunseră cei mai mulți. Alcoolul mult din anul trecut a fost un nou stimulent spre vrajba și fapte rele. Exemple dureroase ne-au și arătat unele sate chiar în sărbătorile trecute.

Luminați spiritele oamenilor și-i veți face mai buni, au zis vechii pedagogi, deschideți o școală, ca să închideți o temniță. Știind că cuvântul e ca o sabie cu două tășuri, pe lângă cuvântul amvonului, în 12 Noemvrie (5 Decemvrie) 1920 am început seria șazătorilor poporale în Duminici și sărbători d. a. cari până azi au dat cel mai promițător rezultat. La început din curiozitate, azi însă marea și spațioasă sală a școlii comunale nu-i cuprinde pe toți ascultătorii, bărbați și femei. Valorosul nostru domn deputat și profesor univ. Traian Lalescu ne-a adus o bibliotecă constatatoare din 600 volume, care se cetesc cu multă râvnă atât de tineri cât și bătrâni. Variind programul șazătorilor, interesul ascultătorilor crește din zi în zi, așa că acestea au devenit a doua școală, un far luminos, luptând spre a împrăstia negura neștiinței. Între puncte și declamații de poezii eroice naționale de către cei mai buni școlari.

• În legatură cu biblioteca și cu șazătorile poporale s'a înființat un Cămin cultural care număra 16 membri, solvind în Cassa Căminului 800-Lei plus venitul curat al unei petreceri în suma de 580-Lei, venitul din cetitul cărților, din care se abonează vr'o 8 ziare pe seama șazătorilor. De altfel ținerea astorfel de șazători a fost recomandată și de către Domnul Prefect al județului către toți cărturarii satelor noastre printr'un ordin sosit la preturi.

Începutul e bun și promite a desțeleni cu timpul ogorul nelucrat al culturii neamului nostru. „Fără muncă pricepută și stăruitoare nu poate înainta cultura unui popor, nici onoarea și aprecierea lui în societatea civilă”. (Labouleye).

Cornea, 1921.

Nicolae Văleanu,
preot.

Ceaiul „Crucii Roșii“.

Societatea națională de „Crucea Roșie“, filiala Caransebeș, a aranjat Duminică în 30 Ianuarie n. o petrecere, în formă de ceaiu, care a reușit peste așteptare. Toate straturile societății din loc și jur au fost reprezentate și petrecând împreună au putut părăsi sala dela „Pomul verde“ cu cele mai depline mulțămiri. Mai rar se întâmplă în orașul nostru ca cetățenii, fără deosebire de nuanțe de orice ordin, afară de cel moral și național, să se adune, să contribuie și moralmente și materialmente, la încheierea tuturor într'un singur bloc, întru săvârșirea lucrurilor bune. Vor fi contribuit mai multe împrejurări la acest rezultat, îmbucurător, ca: venirea de „intăriri“ noi, cu idei și convingeri curate, bărbați oțeliți în războaie, în surghiunuri, apoi armată națională, stăpânire românească etc. Obținând această societate, bogată în fapte de caritate, în țara românească caracter național românesc, e natural că importanța ei a crescut în fața Românilor și și viziunile celor cu dare de mână se deschid m. i. mari. Prezidenta societății, Dna Elena Dr. Cioloca, dimpreună cu comitetul de dame și domni, poate fi mândră de succesul obținut. Variația programului, care a constat din producții muzicale (orchestra reuniunii filharmonice germane, sub conducerea artistică a primarului nostru Frideric Pauck), cele corale (Reuniunea română de cântări, sub conducerea artistică a profesorului liceal Petru Bancea), orchestra militară (conducător artistic sublocot. D. Costin), apoi mesele bogate cu mulțimea de mâncări și beuturi, tombola, emulație de frumusețe etc., a distras și ținut la olaltă întreg publicul, care a umplut vasta sală, până în zori. Domni și o veselie rară, care în proporția trecerii timpului tot creștea. S'a început apoi dansul, pe care l-a deschis prezidenta Dna Elena Dr. Cioloca cu Dl. colonel Petre Dobriceanu și căruia i-a urmat ca a doua pereche: Dl. colonel Iustinian Ionescu, comandantul brigădei I de infanterie, Lugoj, cu Dna Zoe colonel Dobriceanu, apoi a treia, a patra și așa mai departe. S'a încins o horă mare, mare, însoțită de strigăte de veselie, o horă care a pus la probă puterile și ale celor mai tări. Și în mijlocul acestei mișcări generale se strecurau grăbite și grăbiți dșoare și domni, civili și ofiteri, cei cu rându „în serviciu“, cu bucate alese, ca: fripturi, mezeluri, sandwich, jambon, unt, prăjituri, apoi un ceaiu ferbinte, tuică feartă, licheruri, vin etc., pe seama celor cu dorința după ele. În înțesul cel mai strict mulțumiți oaspeții cu cecele li-se oferea pentru prețuri minimale, nu odată se auzia dorința de astfel de petreceri în condițiile arătate. Iar rezultatul final: trei premii de frumusețe: I. Dna Zoe colonel Dobriceanu, II. Domnișoara Adriana Diaconovich, III. Dșoara Elenuta Oprea; 190 obiecte câștigate și aproape 16.000 Lei venit pe seama „Crucii Roșii“. — Iată ce poate o înțelegere deplină între toți cetățenii orașului nostru, iată cum se pot face lucruri mari, dacă nu lipsesc îndemnul și sprijinul real al unor oameni de seamă, cum e Dl. colonel Petre Dobriceanu, care pe lângă aceea că a pus la dispoziția Societății pentru acest ceaiu, gratuit orchestra regimentului, a mai jertfit și din al său propriu; cum sunt persoanele puse în fruntea fiecărui grup, împărțite la diferite chioscuri, ca Dnele: Maria Dr. Lăbonțiu (ceaiu); Zoe col. Dobriceanu (prăjituri); I. Scholtz (buffet); E. Bastius (beuturi); Victoria Dr. Budințian (frumusețe) și colonel P. Dobriceanu (tombola). Toți oaspeții se întreceau în a-și exprima mulțumirea pentru cele văzute și oferite și numai cu regret au părăsit locul de petrecere, căci zorile zilei următoare îi avertizau că a sosit ora datoriei...

Nu trebuie să ne indignăm împotriva celor răi, ci din contră să le purtăm de grijă și să-i suferim cu blândete. Îndată ce unul te-a ofenzat prin nerușinarea lui, întreabă-te nu-mai decât: Este oare cu puțință ca în lume să nu existe nerușinați? Așa nu se poate; deci nu pretinde imposibilul, căci acest nerușinat este unul din nerușinații cari fatal trebuie să existe în lume. (Imp. Marcu Aureliu)

Ș T I R I

Căsătoria A. S. Regale Principesei Elisaveta cu clironomul George al Greciei s'a fixat definitiv pentru ziua de 27 Februarie n. a. c. Actul cununiei se va oficia la Mitropolie după care vor avea loc la Palat recepțiunile pentru prezentarea felicitărilor, Familiei Regale și noilor căsătorii.

† **Augustin Paul.** Înregistram cu dufere și pietate moartea unui prețios fruntaș ziarist și talentat scriitor, care a fost mult regretatul Augustin Paul. Lumea dela noi cunoștea bine pseudonimul Dela Letca din articolele de fond și foiletoanele „Gazetei Transilvaniei“, care făcea tot mai popular sufletul ales și atât de bun al adevăratului autor, Augustin Paul. Prețioasa lui individualitate literară în plenitudinea ei am cunoscut-o abia în frumoșii ani de mișcare literară de pe la 1904, când la „Minerva“ din București îi apar foiletoanele sale înmăpunchiate sub numele „Intre Someș și Prut“, în care în fiecare pagină tremură și se înalță făclia iubirii de neam din inima unui om, care zugrăvea durerile fără număr și anonime ale unui ținut înlănțuit în ghiarele turbatei oprimări străine. Purtă făclia sentimentului național, alături de cei mai buni gazetari ce-i aveam ca Silv. Moldovan, Rusu Șirianu, Secula, Chendi ș. a. într'o vreme, când gazetăria la noi în țările întregite era un apostolat și ziaristul un martir... Aceste să nu se uite, și pentru cari memoria lui trebuie să ne fie sfântă și să nu uităm pe Augustin Paul, înima de aur și sprijinitoare cu sfatul și cu banul a atâtor tineri, de pe vremea când era funcționar la consulatul român din Budapesta. Meminisce juvabit!...

Cununie. Duminică în 24 Ianuarie v. a. c. la ora 4 d. a. s'a celebrat în catedrala noastră cununia absolutului de teologie *Liviu Cornean* cu Domnișoara *Elena Oprea*. Actul cununiei l-a săvârșit PP. OO. DD. protopresbiteri A. Ghidiu, S. Șandru și G. Petrescu. Nașii mirilor au fost Dl. Dr. G. Lăbonțiu, președintele tribunalului din loc și soția Dsale Dna Maria Dr. G. Lăbonțiu. Actul cununiei s'a săvârșit într'un mod solemn în prezența unui număr foarte mare de public, dovadă de simpatie deosebite de cari se bucură aceste două familii fruntașe. Felicitările noastre!

Sărbătorirea Dlui N. Iorga Dl. prof. Munteanu, Râmnic din Ploiești scrie în „Neamul Românesc“: La 5 Iunie a. c. Dl. N. Iorga, profesorul fericitei generații care a îndeplinit unitatea națională, împlinește 50 de ani. O jumătate de veac în viața unei personalități de însemnată Dlui N. Iorga este un moment istoric pentru cultura românească în împrejurările pe care le trăim, pe lângă că acest fapt ar avea o deosebită valoare educativă și ar fi un nimerit priic să-i aratăm cât mai mulți

recunoștința ce-i datorăm. Pentru a sărbători în mod cuvenit pe Dl. N. Iorga, un comitet va alcătui și un volum de omagiu.

Impozitul excepțional progresiv pe capital.

Guvernul va prezenta în sesiunea actuală a Parlamentului un proiect de lege, privitor la impozitul excepțional de capital. Vor fi supuse acestui impozit toate averile, fără privire la venitul lor. Averile se vor evalua per 31 Decembrie 1920, dar cu prețurile, ce vor fi în vigoare la epoca conscripțiunii. Pământurile se vor prețui cu prețurile fixate pentru exproprieri. Conform proiectului impozitului de avere, ce se va percepe odată pentru totdeauna va fi la o avere de:

Lei 30.000	3.1/2%
" 100.000	5.18%
" 500.000	9.31%
" 1.000.000	12%
" 10 mil.	27.79%
" 20 mil.	35.79%
" 50 mil.	50%

Impozitul averilor acuirate în războiu va fi mai mare și anume la o avere de Lei 250.000, 10%, care se va spori la o avere de 20 mil. Lei până la 25%.

Plătirea chitanțelor de 40% de pe urma schimbării coroanelor, conform hotărârii unui conziliu de miniștri, se va începe în 14. Februarie n. a. c. în întreaga țară.

PUBLICAȚIUNE

cătră invalizi, orfani și văduvele de războiu.

Într'un ziar, din „Dacia“ din Regat se publică pe seama invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu:

a) Că invalizii se dau din obișnuință și cu nesățiu la beție, lene, scandaluri și multe fapte necinstite.

b) Că văduvele s'au transformat în putorile și destrăbălatele satelor.

c) Că orfanii zac în trândăvie, lene și hoție de tot felul etc.

Nu iscălește nimeni articolul, faptele însă sunt constatate, — după cum se spune în articol — la fața locului de cătră un trimis al aceluia ziar.

Nu intra în drepturile mele de a spune că este ori nu este așa, am dat-o însă de a vi-le aduce la cunoștința D-Voaștre, spre a vedea pe de o parte că voi I. O. V. sunteți urmăriți cu inima și ochiul binelui nu numai de cătră organele Statului, ci și de cătră ziariștii români și că îi doare sufletul atunci când nu vede și nu aude după urma voastră decât purtări frumoase și fapte de laudă; iar pe de altă, că voi și dela voi se așteaptă să fiți modelele cele mai frumoase și virtuose în satele voastre.

Pe mine m'a durut rău când am cetit cele văzute de cătră trimisul aceluia ziar și n'am cuvinte întru a vă ruga, ca fiecare în parte și toți

la un loc, să vă păziți, să opriți și să certăți pe acei ce din nenorocire cu voie aș cădea sau ar fi atins de vre-o una din aceste patimi.

Numele de I. O. V. este prea sfânt și mare ca să-l întinați chiar voi înșivă.

Comandantul Corpului VII Armată teritorial:

General VLĂDESCU.

Șeful de Stat Major:

Lt. Colonel CIUPERCA.

La Librăria Diecezană din Caransebeș

se află manuale de școală de *Iuliu Vuia*, aprobate de Ministerul instrucției publice de sub Nr. 58-227/1920.

Pentru școlile primare:

Abecedar ilustrat ediție veche Lei — 75 bani.

Abecedar ilustrat ediție nouă Lei 450 bani.

Garte de Cetire clasa II-a ediț. nouă Lei 6— bani.

Carte de Cetire clasa III-a ediț. veche Lei — 40 bani.

Carte de Cetire clasa III-a ediț. nouă Lei 8— bani.

Carte de Cetire clasa IV-a ediț. veche Lei 125 bani.

Carte de cetire clasa IV-a ediț. nouă Lei 12— bani.

Carte de cetire clasa V, VI-a ediț. veche Lei 125 bani.

Aritmetică clasa II, III, IV ediț. veche Lei — 70 bani.

Aritmetică și Geomet. cl. V, VI ediț. veche Lei — 35 bani.

Geografie clasa III ediție veche Lei 250 bani.

Fizică și Chimie ediț. nouă Lei 5— bani.

Expediția se face pe poștă în pachete de 5 kgr.

Prețul cărților comandate precum și francarea de Lei 7.65 bani rugăm a-l trimite cu poșta.

CONCURSE.

În baza ordinului Ven. Conzistoriu din 12 Noembrie 1920 se descrie concurs pentru îndeplinirea *parohiei* vacante de clasa III-a din comuna **Criciova** protopresbiteratul Logojului, devenită vacantă se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pe lângă următoarele emolumente:

1. Una sesiune parohială (pământ arător).

2. Stola (birul) uzuată.

3. Un intravilan de 1/2 juger.

Se observă că în lipsa de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Alesul preot va avea singur a soporta dările după pământ.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs adresate comitetului parohial din Criciova, și a se trimite Prea Onoratului oficiu protopresbiteral la Logoj.

Concurenții sunt poștiți să se prezinte în vre-o Duminică sau sărbătoare la sf. biserică pentru a-și arăta desteritatea în cântarea bisericească și oratorie.

Criciova din ședința comitetului parohial ținută la 26 Decembrie 1920.

Romul Popovici m. p. **Aurel Dobosan** m. p.
președinte. notar.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*, protop.
Nr. 166 B. ex 1921.

Acest concurs se publică cu adăusul, că birul parohial fiind o competență legală preotească, având în vedere decisiile conzistoriale dtdo 3 Martie și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 1553 rădăcat și la valoare de concludus sinodal, cu concludusul Nr. prot. 22 ex 1914 al sindului eparhial, credincioșii sunt obligați și la prestarea acestui bir parohial.

Caransebeș din ședința conzistorială ținută în 21 Ianuarie 1921.

1—3 **Conzistoriul diecesan.**

În urma ordinațiunii Ven. Conzistoriului Diecesan de dtdo 19 Septembrie 1920 Nr. 2703 B. ex. 1920 pentru ocuparea postului de preot în *parohia* de clasa II din comuna **Opațiția** se publică concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 28 jug. pământ arător cu competența de izlaz de 3 jug., o grădină estravilană de $\frac{3}{4}$ jug., una de $\frac{1}{2}$ jug. și un plaș intravilan de 600 st. □ fără locuință de care se va îngriji alesul preot.

2. Ștola uzitată.

3. Birul uzitat, anume: 1 Litru grâu, 1 Litru cucuruz de jugăr, iar jeleri 7 Litre.

4. Darea o plătește după sesiune alesul preot și

5. Intravilanul are a-l îngrađi alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și subștearnă actele instruate conform Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial, Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Buziaș.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cele bisericesti și oratorie cu prealabila încunoștințare a Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral.

Opațiția, din ședința comitetului parohial ținută la 1/14 Novembrie 1920. 3—3

Cornel Popescă **Ioan Margineanțiu**
președintele com. par. adm. par. not. ad. hoc al com. par.

În conțelegere cu mine *Ioan Geția* adm. protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistoriului diecesan dtdo 15 Septembrie 1920 Nr. 2572 Șc. ex 1920 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de *învățător* dela școala confesională gr. or. română din comuna **Nicolinț** protopresbiteratul Biserica-albă cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pe lângă următoarele emolumente:

1. Salar în bani gata dela comuna bisericăască 500 Lei.

2. Paușal scripturistic 40 Lei.

3. Petru adunarea generală și conferințe dacă va participa 50 Lei.

4. Dela înmormântări unde va fi poștiț cu liturgie 2 Lei, fără liturgie 1 Leu.

5. Pentru încălzirea salei de învățământ 8. m³ de lemne.

6. Cortel în natură și grădină de 200□ m.

Aleșul învățător este îndatorat a cerceta însuș regulat sfânta biserică, a purta cantoratul în și afară de Duminică ori sârbătoare în sf. biserică, pentru a-și arăta esteritatea în tipic și cântare, dar nicidecum în ziua alegerii.

Nicolinț, din ședința comitetului parohial ținută în 10 Octomvrie 1920.

George Runcan m. p. **George Truia** m. p.
paroh. președ. com. par. not. com. par.

Nr. 3479 Șc. ex 1920. 3—3

Fiind concursul de față în punctul său prim eronat, se modifică din oficiu în felul următor:

1. Salar în bani gata dela comuna bisericăască 750 Lei, iar restul este asigurat de stat.

Caransebeș, din ședința conzistorială școlară, ținută în 22 Decembrie 1920.

Consistoriul diecesan.

Pe baza decisiului Venerabilului Consistoriului diecesan dtdo 20 August anul 1920 Nr. 2814 B. ex. 1919 se escrie concurs pentru *parohia* de cl. II-a din comuna **Sacoșul-unguresc** devenită vacantă, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele emolumente:

1) una și jumătate sesiune parohială constatătoare din 46 jug. de pământ.

2. Birul 15 oche de cucuruz de număr de casă și ștola usuată.

Doritorii de a ocupa această parohie sunt avizați recursurile lor provăzute cu documentele recerute și adresate cătră comitetul parohial, să le subștearnă Prea On. Oficiu protopresbiteral gr. or. rom. din Buziaș în termenul indicat, având cu prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual a se infățișa în Duminică sau sârbătoare în sfta biserică spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratorie.

Din ședința comitetului parohial gr. or. rom din Sacoșulunguresc, ținută la 24 Spt. 1920. 3—3

Ioan Vladescu m. p. **Vasile Blășiu** m. p.
paroh. preș. com. par. preot not com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Geția* adm. protop.